

До 85-річчя з дня народження професора Івана Івановича Маврова

Іван Іванович Мавров (26.06.1936 – 08.08.2009) – доктор медичних наук, професор, директор Інституту дерматології та венерології АМН України (1977–2009), завідувач кафедри шкірних і венеричних хвороб Харківської медичної академії післядипломної освіти (1984–2009).

Народився Іван Іванович Мавров у м. Маріуполь. У 1960 р. закінчив Донецький медичний інститут.

Складний шлях від випускника медичного інституту до директора укладається в 17 років. Ось основні етапи цього шляху: з 1960 по 1964 р. – головний лікар дільничної Кальчинської сільської лікарні Володарського району Донецької області; з 1964 по 1977 р. – працює в м. Маріуполь: лікарем-дерматовенерологом, завідувачем дерматовенерологічного відділення, головним лікарем міського шкірно-венерологічного диспансеру, завідувачем міського відділу охорони здоров'я. З 1977 р. – директор ДУ «Інститут дерматології та венерології НАМН України», завідувач кафедри дерматовенерології Харківської медичної академії післядипломної освіти МОЗ України (1984–2009).

У 1971 р. І.І. Мавров захистив кандидатську, а в 1978 р. – докторську дисертації. Він є засновником наукової школи, під його керівництвом успішно захищено 8 докторських й 37 кандидатських дисертацій. Наукові напрями – хвороби, що передаються статевим шляхом; вивчення морфологічних, генетичних особливостей збудників венеричних інфекцій; вивчення пошкоджень мембран клітин при шкірних і венеричних захворюваннях; розробка діагностичних тест-систем й автоматизованих лабораторних комплексів; медико-екологічні, медико-математичні й медико-соціальні дослідження.

Професор І.І. Мавров опублікував більш ніж 350 наукових праць із різних розділів дерматології й венерології, у тому числі 12 монографій: «Урогенітальні хламідіози», 1983; «Лікування й профілактика гонококової інфекції», 1984; «Мікроциркуляція при дерматозах»,

1985; «Контактні інфекції, що передаються статевим шляхом», 1989; «Статеві хвороби», 1994, 2002 (витримала п'ять видань в Україні й видана за кордоном); «ВІЛ-інфекція: актуальні питання клініки, діагностики, епідеміології й профілактики», 1994; «Герпесвірусна інфекція», 1998, «Людські якості й людські відносини», 2005.

І.І. Мавров написав основні розділи посібників для лікарів: «Венеричні хвороби», 1991; «Уніфікація лабораторних методів дослідження при інфекціях, що передаються статевим шляхом», 2001; «Раціональна діагностика та лікування в дерматології та венерології», 2007; а також довідників: «Основи діагностики й лікування в дерматології й венерології», 2008; «Етюди до діагностики й лікування в дерматології й венерології», 2009. Він є автором 35 патентів на корисну модель і отримав 19 авторських посвідчень на винахід.

Велику наукову, педагогічну, лікувальну й організаційну роботу І.І. Мавров успішно поєднував із суспільною діяльністю. Він був головою Проблемної комісії МОЗ і АМН України «Дерматологія і венерологія», головою Спеціалізованої Ради із захисту докторських дисертацій, віце-президентом Асоціації дерматологів, венерологів і косметологів України, головним редактором журналу «Дерматологія та венерологія» (видається з 1996 р.). Був обраний почесним членом Болгарського наукового суспільства дерматологів і венерологів, був членом Науково-координаційної ради з клінічної медицини АМН України.

За результатами оцінки Інституту рейтингових досліджень Асамблеї ділових кіл України, І.І. Мавров в 2005 р. був визнаний «Харків'янином року», а в 2006 р. нагороджений дипломом і нагрудним знаком «Особистість року 2006» у номінації «Діячі науки й культури України». У 2008 р. професор І.І. Мавров був нагороджений грамотою Верховної Ради України за заслуги перед українським народом.

